

XX

*Manželství, které začalo v bolestech, končí v hedvábí;
soudce Ti najme umělkyni.*

Soudci Ti se podařilo tak hodinku dvě si pospat, když ho z nočních můr vytrhlo zdvořilé sluhovo zakašláání. Vyskočil z lůžka. Do rezidence zavítal zvláštní posel od Metropolitního soudního dvora.

Kolem pána poletovaly pilné včelky a snažily se mu vrátit nádheru, které hodně uškodily jeho kruhy pod očima a vosková pleť. Spěchal k hlavní budově, ani nečekal, až bude úplně hotov, zatímco mu hřebenem a kartáčem naposledy upravovali vzhled.

Ve velkém vestibulu narazil na Výjimečné vědění, který se mu uklonil, když šel kolem něj.

„Teď ne. Jste hodný, ale musím přijmout mandarína ode Dvora!“

Pod schody nikdo nebyl, jen honosný palankýn s emblémy císařského sekretariátu a osm nosičů v šedivě livreji se žlutým lemováním. Teprve teď si Ti všiml, že

má trpaslík na sobě levandulový šat se zlatým opaskem vzdělanců čtvrté třídy.

„Jak vznešený vévoda z Liang ví,“ řekl návštěvník, „Její Veličenstvo rádo najímá zasloužilé muže, ať je najde kdekoli.“

Když se Ti vyrovnal s prvním překvapením, byl přesvědčen, že jeho protějšek byl najat o dost dřív než on, a jeho osobní schopnosti byly dokonale využity.

Předcítatel Paní světla si přál setkat se se svou bývalou paní. Po několika minutách rozpačitého ticha princezna přišla. Byla vyděšená, vypadala otupěle, drdol měla nakřivo, zbylé vlasy zpola rozježené, rozteklé líčení a zoufalý pohled. Posel ji pozdravil s největší úctou.

„Císařovna vám vzkazuje, že se dnes ráno probudila ve výtečném rozmaru. Ráda by sestřence Wu předala tento malý dárek a utužila tak náklonnost, která je poji.“

Eunuch podal Paní světla lakovaný tác, na němž ležel hedvábný šál složený do čtverce. Krásná a zářivá se hluboce uklonila směrem k Zakázanému městu, poděkovala nositeli dobré zprávy, aniž dala najevo zvláštní pohnutí, a potom s dárkem odešla. Papoušek letěl za ní a křičel: „Dárek! Dárek!“

Trpaslík vypadal, že je mu takového konce líto.

„Doufám, že ji její zločiny nepřivedou do očištnice hladových duší,“ řekl.

Ti ho pozval, aby se posadil k nízkému stolku, a nechal přinést čaj s plněnými brioškami, jako by se nic nestalo. Výjimečné vědění chroustal kolečka lotosových kořínků a přítom ho informoval, že byl ve svatyni Nefritového